

(*късъре търски) отъ катагодищнаго при-

тър (*градъ, или кале тър. при Дънавъ) Господинъ Калцовъ, синъ единаго болгарскаго Попа изъ Търнова, че тойди старецъ, т. е. неговъ баща, често мъ обаждалъ за единъ богатъ Патріаршески Пергаминъ*) Библиотикъ въ Търновъ, и це то старецъ е видѣлъ въ тази Библиотика, освѣнь драго, Цароставници (*т. е. животоописаніе Болгарскихъ Царей); но скоро като възрастъ въ Търново греческии Ексархи, изгорѣ таа Библиотика; а въ коѧ година, не можелъ да обади; но каквото може да са разумѣ, че това е било около 1794.

2). Въ 1831 азъ са спознахъ со сына единаго Болгарскаго Попа изъ село Жеравна, дѣто е въ Балканъ на пътъ отъ Котла камто Сливенъ. Заради че познаніе таковыихъ человѣковъ бѣше за мене скъпо, за това азъ са отбихъ оу него. Междъ иѣкоако драги неговы книги, азъ сапикасахъ единъ аубитъ въ пергаминъ ръкописенъ листъ; содержаніе тогоди листа бѣше Богослѣжено; а писмо и право-писаніе его бѣше четыренадесетаго вѣка.

*) Пергаминъ ще рече работена залъка кома, ма коѧ пишатъ.